

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. София, 15.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 10.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1599** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във вр. с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез пълномощник против Решение № ППН-01-481/2018г. от 11.01.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/, в частта по т.2, с което на основание чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни във вр. с чл.58, §2 от Регламента комисията е обявила жалбата на В. С. и Б. С. за основателна и на основание чл.58, §2, б.“б“ от Общия регламент за защита на данните е отправила официално предупреждение на администратора [фирма], за нарушение на чл.24, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Жалбоподателят [фирма], чрез процесуален представител адв. С. твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалните правила и норми. Обосновават се съображения, че не е налице извършено нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД, както и че наложената мярка е несъответстваща на предпоставките за налагането ѝ. Като пощенски оператор дружеството е обработило личните данни на основание чл. 4, ал. 1, т.1 от ЗЗЛД- за нормативно установени задължения, посочени в Закона за пощенските услуги. За да бъде осъществена пощенската услуга е необходимо върху всяка пратка да бъде посочено като минимално съдържание данните за подател и получател, както и адреса на подателя и получателя. Пратките доставени до адреса на заинтересованите страни

са оформени като препоръчани пощенски пратки, вместо препоръчани, както са били заявени от [община], но така предоставената услуга също е редовен начин за изпращане и доставяне на пратки съгласно Закона за пощенските услуги. Сочни, че е допусната техническа грешка от страна на обслужващия куриер, но това обстоятелство не води до извод за неправомерно обработване на лични данни, а засяга единствено отношенията между двамата администратори. Прави искане за отмяна на оспореното решение. Претендира разноски в размер на внесената държавна такса.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Сочни, че жалбата по отношение на куриера е уважена, тъй като е нарушено общото задължение за предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни, което задължение не е свързано с последвало неправомерно обработване на лични данни.

Заинтересованите страни В. С. и Б. С., оспорват жалбата. Твърдят, че от дружеството са им представили документи- обратни разписки, с подписи на други лица. Куриерът доставил пратките обяснил, че е предал пратките на възрастен човек, който същите не познават.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от лице, което е адресат на акта и чиито права актът засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване с оглед данните за съобщаване на акта – 14.01.2019г. /видно от разписка на л.11 по делото/ и датата на подаване на жалбата – 28.01.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба рег. № ППН-01-481/21.06.2018 г., подадена от В. В. С. и Б. В. С.. В жалбата се твърди, че на 03.05.2018 г. жалбоподателите установили, че личните им данни са предоставени от администрацията на общината П. на [фирма]. На 25.04.2018г. служители на куриерската фирма са оставили закрепени на входната дворна врата пощенските пратки, които освен три имена и адрес съдържат документи, с информация за имоти на жалбоподателите. Г-н С. и г-жа С. декларират, че не са се подписвали и получавали пратките и не са давали съгласие личните им данни да бъдат обработвани и предоставяни на трети лица. Считат, че присъствието на личните им данни в тези документи и предоставянето им на трети лица представлява нарушение на правата, предоставени им от Закона за защита на личните данни.

С писма с изх. № ППН-01-481/2018#1/20.07.2018 г. и изх. № ППН-01-481/2018#2 /20.07.2018 г. на главния секретар на КЗЛД е изискано писмено становище по предмета на жалбата, с относими доказателства, от страна на [община] и [фирма], [населено място].

В отговор, с писмо рег. № ППН-01-481/2018#3/30.07.2018 г. от [община] е получено становище, в което е посочено, че пощенските пратки с адресат Б. В. С. и В. В. С. са изпратени от общинската администрация до посочените лица, чрез

лицензираната куриерска фирма [фирма], като препоръчани пощенски пратки с обратни разписки, всяка опакована и запечатана в бял непрозрачен плик, надписан с името и адреса на получателя. Считат, че не е налице незаконосъобразно обработване, тъй като е налице основание и цел за същото по Регламент 2016/679. Към становището е приложено копие на ежедневен опис на кореспондентски пратки на [община] от 25.04.2018 г.

С рег. № ППН-01-481/2018#5/03.08.2018 г. от [фирма] е получено становище, в което е посочено, че пощенските пратки с адресат Б. В. С. и В. В. С. са заявени за разнос от подателя [община] и са доставени на адреса на получателите. Посочените пратки са от кръга на универсалната пощенска услуга и се доставят в изпълнение на нормативно установено по силата на Закона за пощенските услуги задължение. За да бъде осъществена пощенската услуга, е необходимо върху всяка пратка да бъде посочено като минимално съдържание данните за подател и получател, както и адреса на подателя и получателя. В противен случай, би било невъзможно предоставянето на тази услуга.

Във връзка с представеното към жалбата Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство № 1211/2018 г. по описа на Районна прокуратура [населено място], от прокуратурата са изискани писмените сведения, събрани по преписката. С писмо рег. № 1211/2018г. от 24.08.2018г. на Прокуратура на Република България са представени копия на изисканите документи по преписката.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл.27, ал.2 от АПК във връзка с чл.38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, КЗЛД се е произнесла относно допустимостта на жалбата, в протокол № 45/05.12.2018г. от заседание на 10.10.2018 г. Решението за допустимост на жалбата е взето единодушно от присъствалите трима членове на Комисията. Конституирани са страните: жалбоподатели - В. В. С. и Б. В. С., а като ответна страна - [община] и [фирма].

С писма изх. № ППН-01-481/2018#12/22.10.2018г., изх. № ППН-01-481/2018#11/22.10.2018г. и изх. № ППН-01-481/2018#10/22.10.2018г. страните са редовно уведомени за насроченото за 07.11.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното открито заседание на 07.11.2018г. жалбоподателите не се явяват, не се представляват, а за ответната страна - за [община] и [фирма] се явяват процесуални представители, които оспорват жалбата като неоснователна. От [община] представят копие на пратките, както и договор за пощенски услуги с [фирма], видно от съставения протокол № 42 от 07.11.2018г. След обсъждане по същество с четири гласа „за“ единодушно е прието решение, с което се оставя без уважение жалбата по отношение на [община]. По отношение на [фирма] жалбата е приета за основателна, като са гласували 4 членове на КЗЛД: трима – „за“ и един – „против“ (Цв. Софриниев).

При така установените данни КЗЛД с оспореното в настоящото производство решение, е направила извод, че „ [фирма] е извършило нарушение на чл.23, ал. 1 от ЗЗЛД, респ. чл.24 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Регламент/, тъй като пратките са заявени от [община] като

препоръчани, но вместо това са доставени като непрепоръчана поща поради допуснатата техническа грешка от обслужващия куриер, а съгласно чл. 1, ал. 1 от Договора за пощенски услуги, сключен между Общината и куриера, пощенският оператор е приел да предоставя пощенските услуги на потребителя ([община]) с допълнителни услуги - „препоръка" и „обявена стойност", което в случая не е спазено от страна на [фирма].

Комисията е приела, че разполага с оперативна самостоятелност да прецени кое от своите правомощия по чл.58, §2 от Регламент 2016/679 да реализира. Посочила е, че правомощията по чл.58, §2, без тези по б.„и“ имат характера на принудителна административна мярка, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушението или ако извършването е започнало – да го преустановят, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение, а административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл.58, §2, б. „и“ има санкционен характер. Органът също е приел, че администраторът [фирма] не е запознат със съдържанието на пратките, тъй като същите са запечатани в бял непрозрачен плик. Единствените видими лични данни са три имена и адрес, които са нормативно установения минимален обем от данни, който следва да се посочи за адресата при изпращане на пратка, която е универсална пощенска услуга. В производството не е установено по безспорен начин, че пратките са получени от трето лице, различно от адресатите. С оглед на това, като най-целесъобразна корективна мярка в случая Комисията приела тази по чл. 58, пар. 2, буква „б" от Регламента - официално предупреждение до администратора.

С процесното решение Комисията на основание чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни във вр. с чл.58, §2 от Регламента е обявила жалбата на В. С. и Б. С. за основателна и на основание чл.58, §2, б.„б“ от Общия регламент за защита на данните е отправила официално предупреждение на администратора [фирма], за нарушение на чл.24, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съдът, като прецени законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК по арг. от чл.168, ал.1 АПК, приема следното: Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, вр. с чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД (приложимата им редакция, ДВ бр. 105 от 2011 г.). Съгласно чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. При сезиране по чл.38, ал.1 ЗЗЛД, във връзка с чл.28, ал.1, т.1, чл.29, ал.1 и чл. 36 и следващите от ПДКЗЛДНА (отм.), издаден на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 1 от 2002 г.), относно актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица, се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл.38, ал.2 ЗЗЛД, вр. чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА (отм.). Съгласно чл.6, ал.1 от с.з. (ДВ, бр. 15 от 2013 г.) компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 ЗЗЛД (ДВ, бр. 103 от 2005 г.) решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й /чл.7, ал.1 ЗЗЛД - председател и 4 членове; чл.4, ал.1 от Правилника/ при проведено открито

заседание. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл.12 от Правилника (отм.), регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подписат. Съгласно чл.11, ал.4 ПДКЗЛДНА (отм.) „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Видно от протокол № 42/07.11.2018 г. /л. 16/ на проведеното заседание – открито по своя характер съгласно чл.39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА (отм.), присъстват четирима членове на Комисията. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Актът е в предписаната от закона форма. Поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника/. При това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.), във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1, чл. 30, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника (отм.).

С решение от проведено заседание, обективизирано в Протокол № 39/10.10.2018г. /л.36/, се обявява жалбата за допустима /чл. 27 АПК/, конституирани са страните в производството и е предвидено разглеждането на спора по същество /чл. 38, ал. 3 ПДКЗЛДНА/. Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА (отм.). Изискана е допълнително информация [фирма].

На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне, по съществото на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на жалбоподателя, редовно уведомен за откритото заседание пред КЗЛД не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл. 34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/.

П. по делото препис-извлечение от протокол от проведено заседание на КЗЛД по същество на 07.11.2018г., съответства на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника (отм.), съгласно който за всяко заседание на комисията се води протокол, който се подписва от председателя, от всички членове, участвали в заседанието, и от стенограф-протоколист. В протокола задължително се вписват датата и мястото на провеждане на заседанието, видът на заседанието, присъстващите членове на комисията и служители от администрацията, явилите се заинтересовани лица, приетият дневен ред, направените по него изказвания и взетите решения. Оспореното решение, като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участвали в гласуването. Членът изразил несъгласие с мнозинството е подписал решението с

особено мнение, съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛД (отм.). Предвид изложеното съдът намира, че липсва предпоставката за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Съдът счита, че решението е прието в нарушение на материалния закон – основание за неговата отмяна по чл. 146, т. 4 АПК.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 81 от 2011 г.) при нарушаване на правата му по този закон, всяко физическо лице може да обжалва действията или актовете на администратора по съдебен ред пред съответния административен съд или пред Върховния административен съд по общите правила за подсъдност.

Глава трета и четвърта от ЗЗЛД регламентира задълженията на администратора на лични данни, свързани с тяхното съхраняване, обработка и защита, и правата на лицата, чиито данни са обект на защита. Съгласно чл. 23 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 81 от 2011 г.), което задължение е предвидено и в чл. 24 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно администраторът на лични данни е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

В жалбата си адресирана до Комисията за защита на лични данни, В. В. С. и Б. В. С. твърдят, че пратка от [община], съдържаща техни документи е била оставена на входната дворна врата на имота, по време, когато те са отсъствали. [фирма] представил пред комисията становище и Договор № 101 от 01.08.2017г., според който дружеството жалбоподател осъществява дейност по предоставяне на пощенски услуги за нуждите на [община], като същото дължи да спазва изискванията за опазване на тайната на кореспонденцията, пощенската сигурност, защитата на информация и защитата на лични данни (чл. 85, ал. 1-3 от Общите условия, неразделна част от договора).

Съдът приема, че такъв договор е бил налице с оглед съдържанието на приложеното като доказателство по делото. Установява също, че дружеството - жалбоподател е лицензирано да извършва универсална пощенска услуга съгласно чл. 32 от Закона за пощенските услуги, съгласно общодостъпния публичен регистър на Комисията за регулиране на съобщенията. Договорът сключен между [община] и дружеството, както и уредбата относно правилата и условията за доставяне на пощенски пратки и пощенски колети обаче не предвиждат възможност пощенският оператор да връчва кореспонденция на лица, различни от адресатите посочени от възложителя на пощенския плик, освен на пълномощник или пълнолетен член на домакинството и при определени условия, които в дадения случай не са налице, нито извън пощенската кутия на адреса на доставка (чл. 35, ал. 1, 2 и 4 от Общите условия, неразделна част от договора). В такива случаи, на получателя се оставя служебно известие за пратка с покана получателят да се яви в пощенския офис

или агентство за получаване на пратката или да се свърже с „МиБМ Е.“ на посочените в служебното известие телефонни номера за уточняване на ново посещение за доставка и при двата вида пощенски пратки- препоръчани и непрепоръчани.

Следователно при [фирма] като обработващ лични данни се е намерила пратка, съдържаща лични данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД на лицата В. В. С. и Б. В. С. и съответно спрямо тях администраторът на лични данни е бил длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В същото време, в нарушение на горното задължение, [фирма] е допуснал тази пратка, съдържаща лични данни да бъде оставена на входна дворна врата, като не е изпълнило задължението си, съгласно чл.35, ал. 1, т.2 и ал. 4 от Общите условия, неразделна част от Договор № 101 от 01.08.2017г., т.е при ненамирането на получателя да върне пратката, а напротив оставило я е на входната дворна врата на адреса на получателя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД /отм./, като не е осигурил достатъчно гаранции за защитата на личните данни на физическо лице, в следствие на което би могло да се стигне до неправомерен достъп до личните данни на това лице.

В мотивите на обжалвания акт са изложени съображения за правната квалификация на нарушението като е извършена преценка за съставомерност на деянието и съобразно действащата към момента на издаването му правна уредба –чл.6 и чл.24 от Регламент (ЕС) 2016/679. Въпреки това, в санкционната част на акта нарушението е определено като такова по чл.24 от Регламент (ЕС) 2016/679, която разпоредба към датата на извършване на нарушението – 25.04.2018г., не е била част от действащото право. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, чиято разпоредба е приета за нарушена в диспозитива на процесното решение, е действащ в Република България от 25.05.2018г., съгласно чл.99, т.2 от същия. Съобразно разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Това не означава, че и квалификацията на нарушението се съобразява с действащите към момента на издаване на акта материалноправни норми. За да се приеме, че едно деяние е нарушение, то трябва да е обявено за такова с действаща към момента на извършването му правна норма, която да е приета за нарушена. Предвид това, в случая извършеното нарушение е следвало да бъде квалифицирано като такова по действащите към момента на извършването му разпоредби. Следователно

КЗЛД е следвало да приложи относимата към случая и действаща към 25.04.2018г. разпоредба на ЗЗЛД. Като не е сторила това, а е приложила разпоредба, влязла в сила след това, за която не е предвидено обратно действие, макар и сходна по съдържание с посочената разпоредба на ЗЗЛД, КЗЛД е приела решението си в нарушение на материалния закон, което е основание за неговата отмяна в оспорената му част.

Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на разноски. Такива са доказани в размер на 50 лева за внесената държавна такса по оспорването. На жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като такива не са поискани.

Водим от горното и на основание чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК АПК, Административен съд София-град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № ППН-01-481/2018г. от 11.01.2019г. на Комисията за защита на личните данни, в санкционната му част по т.2, с която на основание чл.58, §2, б. “б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] е отправено официално предупреждение на администратора [фирма], за нарушение на чл.24 от Регламент (ЕС) 2016/679.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне в отменената част, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите му.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма] сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: